

Plan pracy z dziećmi

14.04.2020r.- 17.04.2020r

Grupa „Tygrysków”

5-, 6- latków

Program Nowa Trampolia wydawnictwa PWN

Wychowawca Kornelia Bieniek

Temat tygodnia: **Dzień i noc**

Data i temat	Zabawy	Realizacja Podstawy Programowej
14.04.2020 r. Wtorek N jak noc	<ol style="list-style-type: none">1. Zabawa skoczna „Figury geometryczne: układamy sznurki w figury geometryczne (trójkąt, kwadrat, prostokąt), dziecko skacze obok krawędzi figury, którą wymienimy.2. Sylabizuj ze mną – dzielenie na sylaby wyrazów rozpoczynających się na N.3. Zabawa „wymyśl sam” – dziecko samo szuka wyrazów rozpoczynających się głoską N.4. Prezentacja litery N w karcie pracy str. 54, wykonanie ćw. 1 zgodnie z poleceniem oraz ćw. 2 str. 55, rysowanie litery palcem na kartce i w powietrzu. 6-latki str. 46. Prezentacja litery N drukowanej i pisanej, odczytanie wyrazów <i>noc</i> i <i>Norbert</i>. Wykonanie ćw. 1, próby samodzielnego czytania (trudniejsze wyrazy czytamy wspólnie). Ćw. 2 wykonujemy najpierw drugą stroną ołówka, a następnie piszemy po śladzie, ćw. 3 zgodnie z poleceniem.5. Zabawa rytmiczna „Ten sam rytm” – wyklaskujemy dziecku prosty rytm, a dziecko powtarza go przez klaskanie, tupanie, klaskanie, uderzanie rękami o uda lub podłogę.6. Rozmowa z dzieckiem na temat trudnej pracy lekarza i pielęgniarki, nawiązanie do ubiegłotygodniowego Światowego Dnia Służby Zdrowia. Można też porozmawiać przy tej okazji o sposobach ochrony zakażeniem się wirusami. Praca plastyczna „Kwiatek dla Służby Zdrowia” (karta pracy w załączniku); kwiaty malujemy mocząc	I 5, 7, 8, III 5, IV 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 16, 18, 19

	w farbie opuszek palca i odbijamy go miejsce przy miejscu, listki podobnie, łądźki pędzelkiem lub patyczkiem do uszu.	
15.04.2020. Środa Dzień i noc	<p>1. Ćwiczenia z rolkami po ręcznikach papierowych (zał. 1.)</p> <p>2. Dziecko rysuje na kartce A5 słońce, a na drugiej księżyc. Podnosi odpowiednią kartkę (lub obie) po wypowiedzeniu przez rodzica zdań: <i>Budzimy się.</i> <i>Kładziemy się spać.</i> <i>Myjemy zęby.</i> <i>Jemy obiad.</i> Jeśli zabawa się dziecku podoba można wymyślać dodatkowe zdania.</p> <p>3. Wyjaśnienie następstwa dnia i nocy – zabawa globusem i latarką (opis w zał. 2.).</p> <p>4. Wysłuchanie piosenki „Idzie niebo ciemną nocą” na You Tube i nauka I części piosenki. https://www.youtube.com/watch?v=DFBvKU7IcGM</p> <p>5. Zabawa „Do mnie i do ciebie”- odbijanie baloników w parach dziecko – rodzic, lub z rodzeństwem.</p> <p>6. Zabawa sensoryczno – grafomotoryczna „Literki”: wysypujemy do naczynia kaszę manną. Zadaniem dziecka jest rysowanie palcem po kaszy poznanych liter. 6-latki: wykonanie kart pracy str. 48-49.</p> <p>7. Zabawy w ogrodzie; skoki na skakance, zabawy bieżne. Układanie ścieżek z patyków.</p>	I 5, 6, 7, 8, III 5, 8, IV 2, 3, 4, 5, 8, 11, 16, 18,
16.04.2020 r. Czwartek Kto nie śpi w nocy?	<p>1. Zabawa rzutna: rzucamy małymi piłeczkami lub woreczkami do obręczy lub niezbyt wysokiego naczynia.</p> <p>2. Cicho –głośno: podawanie słów, które kojarzą się z ciszą i hałasem, wymawianie ich odpowiednio cicho lub głośno</p> <p>3. Zabawa „Śpiewam głośno, śpiewam cicho” – śpiewanie dowolnej piosenki na przemian raz głośno, raz cicho. Utrwalenie piosenki „Idzie niebo ciemną nocą”, nauka dalszej części. Dziecko może w dowolny sposób ilustrować piosenkę ruchem.</p>	I 5, 9, III 5, IV 1, 2, 4, 5, 7, 8, 12, 15, 16, 18,

	<p>4. Wysłuchanie tekstu „Kto nie śpi w nocy?” (zał. 4.) Rozmowa na temat opowiadania: <i>Co widział Trampolinek na niebie w nocy? Jakże spotkał zwierzątko?</i></p> <p>5. Wykonanie karty pracy str.56. . 6-latki wykonują sowę z rolki po papierze toaletowym (przykładowe sowy załączyłam na zdjęciach po załączniku siódmym).</p> <p>6-latki: wykonanie karty pracy str. 50 – 51.</p> <p>6. Zabawa „Sowy”: dziecko zamienia się w sowę, przy włączonej muzyce rozkłada szeroko ręce i biega po pokoju, a gdy wyłączymy muzykę siada na dywanie i zasypia.</p>	
<p>17.04.2020 r. Piątek</p> <p>Zabawy z księżycem i słońcem</p>	<p>1. Ćwiczenia poranne (zał. 5). 2. Odczytanie wiersza „Ogień” (6-latki str.52) zał. 6. Rozmowa na temat ognia. Wyjaśniamy, że ogień daje światło i ciepło, ale trzeba się z ni obchodzić bardzo ostrożnie, gdyż może być przyczyną poparzeń i pożarów. Przypomnienie numerów telefonów alarmowych. 3. Wykonanie z dziećmi doświadczeń ze świeczkami i słoikami (zał. 7.). 6-latki: karta pracy str. 53. 4. Utrwalenie piosenki „Idzie niebo ciemną nocą”. Oglądanie z dzieckiem w Internecie Mlecznej Drogi. 5. Praca plastyczna: na niebieskiej kartce dzieci smarują klejem wzór Mlecznej Drogi i posypują kaszą manną. Następnie wycinają z kolorowych kartek kilka gwiazdek i nakleją w dowolnych miejscach na pracy.</p>	<p>I 5, 8, III 5, 8, 9, IV 1, 2, 5, 7, 9, 12, 14, 19,</p>

Zał. 1.

TURLANIE ROLKI STOPĄ – Dzieci stoją prosto. Kładą prawą stopę na rolce i próbują przesuwać ją w przód i w tył po podłodze. To samo ćwiczenie wykonują po zmianie nogi (ćwiczenie powtarzają 5 razy każdą stopą).

ZATOCZ KOŁO – Dzieci maszerują w kole. Przekładają rolkę z prawej ręki do lewej, zataczając dookoła siebie koła.

PRZESKOKI PRZEZ ROLKI – Dzieci stoją w kole jedno za drugim. Kładą rolkę na podłodze przed sobą. Na sygnał przeskakują nad rolkami z nogi na nogę. Przesuwają się jednocześnie do przodu po obwodzie koła.

Zał. 2.

Wyjaśnienie następstwa dnia i nocy – zabawa z globusem i latarką „Kiedy jest noc?”. Rodzic prezentuje dziecku globus. Tłumaczy, że jest to model kuli ziemskiej. Kawałkiem plasteliny zaznacza na nim miejsce, w którym się znajdujemy. Latarka to słońce. R. wyjaśnia, że po dniu zawsze przychodzi noc. Obraca globus, świecąc na niego nieruchomo latarką. Dziecko zauważa, że gdy na jednej półkuli jest dzień, na drugiej panuje noc.

Zał. 3. Idzie niebo ciemną nocą

Idzie niebo ciemną nocą,
ma w fartuszku pełno gwiazd.
Gwiazdy świeca i migocą,
aż wyrzały ptaszki z gniazd.

Jak wyrzały, zobaczyły
to nie chciały dłużej spać.

Kaprysiły, grymasiły,
żeby im po jednej dać.
Gwiazdki nie są do zabawy,
tożby nocka była zła.
Bo usłyszy kot kulawy,
cicho bądźcie! Aaa ...

Zał. 4.

Kto nie śpi w nocy?

Trampolek dowiedział się, że są takie zwierzęta, które lubią noc. I koniecznie chciał któreś z nich spotkać.

– Dzisiaj nie pójdę spać! – postanowił.

Przygotował kanapki, termos z ciepłą herbatą, kocyk oraz latarkę i poszedł do przedszkolnego ogródka. Usiadł na ławce pod drzewem, otulił się kocem i czekał.

Najpierw podziwiał księżyc, który wyglądał jak pyszny rogalik, potem obserwował gwiazdy, a one migotały i migotały.

– O! – zawołał. – Znalazłem Wielki Wóz na niebie.

– Hu, hu, któż to w nocy hałasuje, hu, hu? – odezwał się jakiś pohukujący głos. Trampolinka tak wystraszyło to pohukiwanie, że aż podskoczył i schował się pod ławkę.

– Przepraszam, hej hop, a kto pyta?

I wtedy na ziemię sfrunął duży ptak. Trampolinek zobaczył wpatrzony w siebie wielkie oczy, okrągłą, ruchliwą głowę i domyślił się, że stanęła przed nimi Sowa.

– Czy nie powinienes teraz spać, Trampolinku, hu, hu? – zapytała, pomagając mu wyjść spod ławki. – Słyszałam cię daleko, daleko stąd.

– Naprawdę? – zdziwił się Trampolinek.

– Naprawdę. Mam bardzo dobry słuch. Słyszę nawet najmniejszy szmer.

– A ja w ogóle nie słyszałem, jak pani przyleciała.

Sowa rozejrzała się uważnie dookoła, żeby sprawdzić, czy nikogo obcego nie ma w pobliżu, i powiedziała:

– Zdradzę ci pewien sekret. Moje pióra są otoczone puchem i dzięki niemu nie słyszą, jak frunę, hu, hu.

– Też chciałbym poruszać się tak cichutko – westchnął Trampolinek.

Zrobił ostrożnie kilka kroków, a tu zaskrzybiała podeszwa w buciku, a tu zaszeleściło ubranko, a tu potracił kamyk. Zrobiło mu się z tego powodu bardzo smutno.

– Nie martw się, Trampolinku – pocieszała go Sowa. – Latam bezszelestnie, ale nie potrafię skakać na trampolinie tak jak ty, hu, hu. I odleciała, a Trampolinek znowu został sam. Zjadł wszystkie kanapki i wypił herbatę. Trochę mu się nudziło, więc włączył latarkę i kierował światło raz na drzewo, raz na trampolinę, raz na huśtawki. I gdy tak bawił się latarką, przyleciały ćmy.

– Jejku, jejku! – wołały – Jakie zaczarowane światełko!

Przysiadły na latarce, rozłożyły skrzydełka na boki i plotkowały jak nakręcone. A jedna połaskotała Trampolinka skrzydełkiem w policzek i wyszeptła do ucha:

*Opowiem ci tylko tyle:
 ćmy są to nocne motyle,
 do światła pędzą jak strzały,
 więc zgaś latarkę, mój mały.*

Nagle latarka sama zaczęła gasnąć i ćmy odleciały, a księżyc pokazywał im drogę.

– Och, nie mam już światła. Teraz trudno będzie wrócić do sali.

– Nic się nie martw, łaaa – usłyszał nagle swojego przyjaciela, pluszowego Tygrysa. – Przyszedłem po ciebie, bo też dobrze widzę w nocy.

– Hej hop, Tygrysku – zdumiał się Trampolinek. – Nie słyszałem, jak nadchodzisz.

– Bo potrafię skradać się bez szelestu, łaaa – zaryczał z dumą Tygrysek.

– Ale głos masz bardzo, bardzo donośny – pokiwał głową Trampolinek.

I poszli do przedszkola. W sali było cichutko, tylko Zajączek pochrapywał. Ciekawe, czy sowa to słyszała?

Urszula Piotrowska

Zal. 5.

1. Ćwiczenie orientacyjno-porządkowe o charakterze ożywiającym. Dzieci biegają swobodnie po sali z woreczkiem w rękę. Na sygnał – 1 uderzenie w bębenek (kłaśnięcie) – dzieci zatrzymują się, kładą woreczek na głowie i wykonują siad skrzyżny, trzymając plecy oraz głowę prosto, aby woreczek nie spadł na podłogę. Na 2 uderzenia w bębenek powoli wstają, zdejmują woreczek z głowy i znowu biegają po sali.

2. Ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Dzieci stoją w rozkroku. Każde trzyma swój woreczek. Dzieci wykonują skłon tułowia w przód i przekładają woreczek między rozstawionymi nogami w jedną i w drugą stronę. Prostują się i unoszą wysoko ręce z woreczkiem.

3. Zabawa na czworakach „Taczka z towarem”. Dzieci-taczki wędrują po sali w podporze tyłem. Na brzuchu mają woreczek-towar. Na słowa N.: *Towar na miejscu!* dzieci zatrzymują się. Kładą woreczek na podłodze i wędrują dookoła niego na czworakach.

4. Ćwiczenie tułowia – skręty i skłony. Dzieci stoją w rozsypance z lekko rozstawionymi nogami. Woreczek trzymają w prawej ręce. Wykonują skręt tułowia w prawą stronę tak, by rzucić woreczek na podłogę z tyłu za sobą między rozstawionymi nogami. Wracają do stania przodem, wykonują skłon tułowia w przód i zabierają woreczek z podłogi lewą ręką. Te same czynności skrętu i rzutu wykonują w przeciwnym kierunku.

5. Rzuty. Dzieci ustawiają się na jednej wyznaczonej przez N. linii. Siadają w siadzie skulnym. Woreczek łapią stopami. Na sygnał N. starają się rzucić go jak najdalej w przód. Kolejny sygnał to znak do powstania, zabrania woreczka i powrotu na swoje miejsce.

Zał. 6.

Ogień

Ogień, jak wiecie, ma mnóstwo zalet,
daje nam światło, gdy świecę palę,
ciepłem z kominka pokój ogrzewa,
służy, gdy obiad gotować trzeba.
Ostrożnie jego przyjmuje dary,
bo nawet iskra wznieca pożary.

Urszula Piotrowska

Zał. 7.

Zabawa badawcza „Skąd się bierze ciepło?”. Dzieci dotykają dłonią słoika – sprawdzają w ten sposób, czy jest zimny, czy ciepły. R. wkłada pod słoik zapaloną świecę i po chwili dzieci sprawdzają temperaturę słoika. Najpierw R. sprawdza, czy słoik nie nagrzał się zbyt i czy dzieci mogą dotknąć go dłońmi.

Zabawa badawcza „Która świeca zgaśnie szybciej?”. Na dwóch zapalonych świecach R. stawia duży i mały słoik, a dzieci obserwują, który płomień zgaśnie szybciej. Dzieci najpierw samodzielnie wyciągają wnioski, a następnie R. podsumowuje spostrzeżenia – dłużej pali się świeczka w słoiku większym, ponieważ jest w nim tlen, płomień pali się dotąd, aż w słoiku będzie powietrze z tlenem.

